

நாங்கள் எங்கள் வரலாற்றை எழுதவில்லை. பாரம்பரியம் என்பது பேச்சோடு நின்று விடுகிறது. நாங்கள் எதையுமே பேணிப்பாதுகாப்பதில்லை. மன்னன் சாஜஹான் காலையில் என்ன உணவு அருந்தினான் என்று தொடங்கி அத்தனையும் பதிவு செய்யப்பட்டன என்று ஒரு பத்திரிகையாளரான நண்பர் சொன்னார். அந்தவு இல்லையென்றாலும் எங்கள் வாழ்வு, எங்கள் மக்கள், எங்கள் கலைஞர்கள் பற்றிய தகவல்கள் சேகரிக்கப்படவேண்டும். பதிவு செய்யப்படவேண்டும்.

இந்த நோக்குடன் “தாய்வீடு” பத்திரிகை எங்கள் ஈழத்து மண்ணின் கிராமங்களில், ஊர்களில் வாழ்ந்த பிரபலமடைந்தவர்களுடன், தெரியப்படாமல் போய்விட்ட எங்கள் கலைஞர்களைப் பற்றியும் எழுதும்படி வேண்டுகோள் விடுக்கிறது. கட்டுரைகளை சுருக்கமாக, எழுதி அனுப்புக்கள். களம், ‘தாய்வீடு’ தரக்காத்திருக்கிறது. கருத்து உங்களுடையது. கட்டுரைகளை செதுக்கி சொற்சித்திரங்களாக்கும் பொறுப்பு எங்களுடையது.

K.S. பாலச்சந்திரன்

இது ஒர் ஈழத்துக் கலைஞர்களின் பதிவுத் தொடர்...

இலங்கை வாணோலி நாடகத்துறையின் பிதாமகரான சானா. சன்முகநாதன் அவர்களின் அபிமானத்துக்குரிய கலைஞராக அக்காலத்தில் விளங்கியவர். வாணோலி, மேடைநாடகம், திரைப்பத்துறை, தொலைக்காட்சி நாடகம் என்று முத்திரை பதித்த அற்புதமான கலைஞர். 1966ன் முற்பகுதியில் உள்ளாட்டு இறைவரித்தினைக்களத்தில் நான் இணைந்து கொண்ட காலம். 22 வயது.(எனக்குத்தான்) எங்கள் கலை, எங்கள் கலைஞர்கள் என்று அபிமானம் கொண்டிருந்த காலம். (இப்போது மட்டுமென்ன) அவ்வாண்டின் நடுப்பகுதியில் கல்வித்தினைக்களத்திலிருந்து மாற்றலாகி ஒருவர் எங்கள் தீணைக்களத்திற்கு, அதுவும் எனது அருகில் உள்ள மேசைக்கே வந்தார். சற்றுப்பெருத்த ஆகிருதியுடன், அசப்பில் அக்கால தென்னிந்திய நடிகரைப்போலவிருந்தார். வாயில் வெற்றிலைச் சிவப்பு. அத்தர், சந்தனாதித்தைல கம, கம வாசம் அவர்பக்கத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கும். விசாரித்துப்பார்த்ததில், அவர் நிறைய வாணோலி நாடகங்களில் நடிப்பதோடு, சரித்திர இதிகாச நாடகங்களில் நடித்துப்புகழ்பெற்றவர் என்பதோடு, அவர் கதாநாயகனாக நடித்த “டாக்ஷி

வாணோலி ஈழத்தாளனா-கியது தனிக்கதை.

ரீ.ராஜேஸ்வரன் அவர்கள் நடிக்கும்போது எனிதில் உணர்ச்சிப்பட்டு விடுவார். மேடை

ஓய்வுபெற்றின், மருதானையிலுள்ள “தீவுக் கோயில்” என்றழைக்கப்படும் விநாயகர் ஆலயச்சூழலில் நிரந்தரமாக வசித்து, கோயில் காரியங்களில் உதவி செய்து கொண்டிருந்தார். கலையுலகத்திலிருந்தும் ஒதுங்கியே இருந்த காலம்.

1983ன் ஆரம்பத்தில் இலங்கை ரூபவாகினி தொலைக்காட்சிக்காக தயாரிப்பாளராக விருந்த பி. விக்னேஸ்வரன் தான் எழுதிய “நிஜங்களின் தரிசனம்” என்ற நாடகத்தை தயாரித்தார். அதில் தந்தை பாத்திரத்தில் நடிப்பதற்கு ரீ.ராஜேஸ்வரன் பொருத்தமாகவிருப்பார் என்று தீர்மானித்து என்ன அனுப்பினார்கள். மிகுந்த பிரயத்தனத்துடன் அவரை அழைத்து வந்ததாக ஞாபகம். சிரமம் வீண்போகவில்லை.

கதாநாயகன் தன்னில்லத்துக்கு காதல் திருமணம் செய்து கொண்டு கொழும்பில் இருக்க, (வசதியாக என்றில்லை). அவனை நம்பி இருந்த தங்கையின் திருமணச்செலவங்காக கடிதம் எழுதி அலுத்து நேரே வந்து விடுகிறார், அந்த யாழ்ப்பாணத்துத் தந்தை.

போய்விட்டாரே என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு “தாய்வீடு” வழி காட்டியிருக்கிறது.

ksbala@thaiveedu.com

■ ■ ■
கலைஞர்கள் பற்றிய விபரங்களையும் அவர்-

குணசித்திர நடிகர் ரி. ராஜேஸ்வரன்

நாடகங்கள், திரைப்படங்களில் நடிப்பதைப் போலவே தாரை, தாரையாக கண்ணீர் விட்டு வாணோலி நாடகங்களில் சோகக்கட்டங்களில் நடிப்பதை பார்த்திருக்கிறேன். ‘தேரோட்டி மகன்’, நாடகத்திலே நானும் அவரும் இணைந்து நடித்திருக்கிறோம். நான் கண்ணாக, அவர் சாத்தகேசி என்ற பாத்திரத்தில். அட்டகாசமான நடையுடன், பொறிபறக்கும் தமிழுடன் எனக்கு ஆதர்ச நடிகராக அப்போது இருந்தார். சொல்ல மறந்து விட்டேன். அவரது “டாக்ஷி டிரைவர்” திரைப்படம். 27.12.1966 திரைக்கு வந்தது.

காலப்போக்கில் அவர் வேலையிலிருந்து

வந்த நேரம் அதிகாலை. கதவைத்திறந்தவள், அவர் முன்காணாத அவரது இளம் மருமகள். மகன் மீதுதானே கோபம். இந்தப்பிள்ளை பாவம் என்ன செய்யும் என்ற மனப்பாங்கு முகத்தில் தெரிய, சட்டென்று பார்வையை நிலத்தில் பதித்து, கெளரவுமாக, “தமிழி எங்கை” என்று கேட்பார். அந்தக்காட்சி எனது நினைவில் என்றும் இருக்கும். ஒரு பார்வையால் இத்தனை உணர்வுகளையும் கொண்டு வரமுடியும் என்று அந்த குணசித்திர நடிகர் எனக்கு நிருபித்தார்.

ரி.ராஜேஸ்வரன் பேசப்படாத கலைஞராகப்

களையடைய புகைப்படங்களுடன் உங்களுடைய பெயர், தொலைபேசி இலக்கம், புகைப்படம் மற்றும் மின்னஞ்சல் முகவரியையும் தாய்வீடிட்டிற்கு அனுப்பிவையுங்கள்.

Editor
P.O.Box #63581
Woodside Square
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0
Fax : 416.849.0594
E-mail : info@thaiveedu.com

■ ■ ■